

WORLD PARROT TRUST

PsittaScene 30:4 Winter/vinter 2018-19

Översättning Maria R. Borgh och Lars Persson

www.parrots.org

sweden@parrots.org

Tryckt på återvunnet papper

INNEHÅLL

- 4 Budskap från ordföranden**
Alison Hales
- 5 Räddning, rehabilitering och frisläppning**
Räddandet av Perus inhemska papegojor från handel
- 8 Sidor om sällskapsfåglar**
Targetträning
- 10 Fokus på arter**
Madeiraparakiten
- 12 Du sköna nya värld**
Att kämpa emot papegojhandel i sociala mediars tidsålder
- 14 BIRDIE**
En framgångssaga om 'återbefjädring'
- 18 PsittaNytt**
Nyheter och uppdateringar om papegojor och WPT-kontakter
- 20 Papegojor i det fria**
Sydliga mjölamazoner

PÅ OMSLAGET

Kakan (*Nestor meridionalis*) använder sin unika borstliknande tunga för att ta upp nektar, pollen och sav från träd. Den samlar också in avföring från sköldlöss och dess specialiserade näbb kan användas för att söka efter och lokalisera larver. Dessa fåglar finns på Nya Zeeland och dess mer avlägsna öar och hotas av avskogning, jakt och av människan introducerade rovdjur.

Foto © Birthe & Bent Pedersen

Läs mer om kakas i vårt avsnitt *PsittaNytt*, sidan 19.

REDAKTIONELLT: ETT BUDSKAP FRÅN ORDFÖRANDEN

Det är ett svårt ämne, handeln med vilda papegojor. Svårt att förstå hur den enkla glädjen med att dela sitt liv med en fascinerande fågel förvandlades till en omfattande handel, svårt att ta till sig antalen och att föreställa sig varje fågels umbäranden och upplevelser. Mycket svårt att bekämpa den destruktiva *illegala* handeln, särskilt nu som sociala medier exploateras av de som sysslar med denna.

Men vi kämpar på och använder varje tillgänglig metod - ibland behövs ett sprintlopp och ibland ett maraton. Det krävs omedelbara åtgärder för att ge vård åt konfiskerade fåglar så snart vi får höra om dem och därefter kommer rehabilitering och slutligen frisläppning. Dessutom behövs utbildning och erbjudande av alternativa inkomstkällor för lokala berörda, exv. boplundrare/jägare samt arbete med att få till bättre lagstiftning där vetenskaplig forskning påvisar att det är nödvändigt, och genom att offentliggöra papegojornas usla belägenhet.

Denna upplaga av *PsittaScene* ger flera vinklar på handeln med papegojor. Det är inte alltid en särskilt uppmuntrande läsning men kunskap ger styrka så det är väsentligt för alla som älskar papegojor att känna till dessa svåra frågor.

Vi har också upplyftande läsning! Vi tackar Evet Loewen för hennes historia om en liten papegojas resa till ett lyckligare liv och vi recenserar en ny bok som har fina foton av många arter i det fria tagna av en väl berest författare.

Vårt speciella tack går till alla de fantastiska människor som donerat medel till vår kampanj runt årsskiftet. Ni har hjälpt oss i vår kamp mot en värld full av lyckliga och friska papegojor.

Uppskatta dina papegojor - oavsett om de finns i ditt hem eller om du har möjligheten att se dem inom deras naturliga habitat.

Alison Hales
WPT-ordförande

LÄMNA ETT TESTAMENTE TILL PAPEGOJORNA

VILKET KOMMER ATT VARA *DITT* TESTAMENTE?

Genom att lämna en testamentsgåva eller annan donation till World Parrot Trust skapar du ett personligt avtryck som kommer att ha stor och långvarig påverkan på papegojor, deras överlevnad och på de platser där de lever.

Besök vår webbsida www.parrots.org/legacy eller kontakta ett kontor nära dig för mer information om att inkludera WPT (*se sidan 19*).

RÄDDNING, REHABILITERING OCH FRISLÄPPNING

RÄDDANDET AV PERUS INHEMSKA PAPEGOJOR FRÅN HANDEL

Av Rosa Elena Zegarra, WPTs representant i Centralamerika och Catalina Hermosa-Guerra, president i Peruvian Association of Wildlife Vets.

Efter en timmes flygresa och en tretimmars bilresa i september 2018 mottogs 120 överlevande papegojor från en grupp om 350, av den motiverade staben vid "Centro de Rescate Mundo Natural", i Tingo María-provinsen, Huánuco i Peru.

De var där för att påbörja den långa vägen till rehabilitering och tillfrisknande från deras svåra prövning som började då de illegalt fångades i det fria av jägare.

När de först togs omhand i juli var fåglarna instoppade i trälådor som normalt används för att transportera frukt och de var törstiga, utsvultna och stressade.

Gruppen fåglar bestod av tre inhemska arter som är vitt spridda i landet, nämligen vitvingade parakiter (*Brotogeris versicolorus*), weddellparakiter (*Aratinga weddellii*) och vitögda parakiter (*Psittacara leucophthalmus*). Myndigheter i Peru (*Peruvian Police and ATFFS-Lima, en av de operativa delarna i National Forestry and Wildlife Service of Perú -SERFOR*) grep dem under transport efter att tidigare ha fångats i regnskogen i Peru. De var på väg till Lima, ett av de viktigaste navet för illegal handel med vilda djur.

Så snart som fåglarna tagits om hand av myndigheterna gavs de första hjälpen av ATFFS-Lima-staben och sökandet efter en plats att husera dem påbörjades. "Centro de Rescate Mundo Natural" arbetar med bevarandeåtgärder i att rädda, rehabilitera och frisläppa arter som lever i regnskogen, huvudsakligen papegojor och trögdjur (*bältdjur, sängångare och myrslokar*). Anläggningen hade redan 94 vitvingade parakiter, överlevarna av totalt 220 fåglar som de mottagit två månader tidigare. De greps under liknande förskräckliga omständigheter i Lima. Centrumet hade sedan dess vårdat fåglarna för egen kostnad.

SERFOR bad för den senaste konfiskeringen om hjälp från World Parrot Trust som gav pengar till maten för fåglarna under rehabiliteringen och WPT kommer också att ge medel till voljäreerna inför frisläppningsfasen. För ögonblicket återhämtar sig de två grupperna med fåglar inför senare frisläppning tillsammans med en grupp om sex vitvingade och två koboltvingade parakiter (*Brotogeris cyanoptera*) som 2017 kom till centrumet genom regionala myndigheter i Huanuco.

Utifrån rutten av den lastbil som fört de nyfångade fåglarna till Lima kunde det konstateras av de hade fångats i centrala Peru. I ett möte som hölls mellan SERFOR, räddningscentrumet och "Department of Ornithology of the Museum of Natural History"-UNMSM avgjordes det att Puerto Inca-provinsen, nära Tingo María, skulle vara en bra plats för eventuell frisläppning.

Museet kommer att välja ett område som utgör ett fullgott habitat med födoresurser för att förhindra konkurrens med lokala papegojpopulationer. Dessutom har museet gett möjligheter och utrustning för framtida genetisk identifikation av räddade papegojor. Genetisk test skulle ha

varit perfekt att kunna utföra innan den frisläppning som nu sker, men mer medel måste först tillföras.

Fåglarna håller på att rehabiliteras i en trestegsprocess som börjar med den **kliniska fasen** som undersöker fåglarnas generella status. Fåglarna i bättre hälsa placerades i en 45 dagars karantän där de fick vänja sig vid sin temporära diet och började återhämta sig och förbättra sina muskler och fjädrar. Fastän dessa fåglar var de "friskare" då de anlände till centrumet så var deras flygfjädrar smutsiga och klippta vilket gjorde det svårt, för att inte säga omöjligt, för dem att flyga. Tio sjuka fåglar fick separeras från flocken för att få individuell veterinärbehandling. Det huvudsakliga hälsoproblemet var uttorkning, trauma på grund av dålig behandling och svält.

Efter 30 dagar utfördes den första grundliga undersökningen av veterinärer för att undersöka fjäder- och kroppsconditionen, och även avföringsprov och behandling mot parasiter. Fåglarna gavs också vitamintillskott. Då detta skrives hade de flesta återfått sin ursprungliga vikt men tråkigt nog dog 11 av dem trots intensiv behandling.

De mera lyckosamma fåglarna gick därefter in i **återsocialiseringsfasen**. I denna fas förs fåglarna tillsammans i stora inhägnader där de kan träna och öka i styrka, och där personalen erbjuder dem miljöberikning och möjligheter till att äta av lokala växter och frukter.

Slutligen kommer de till en **innan frisläppnings- och frisläppningsfas** som består av en detaljerad studie av miljön där de ska släppas och hur väl utbildning och medvetandegrad har utvecklats i det lokala samhället. Man hoppas att lokalbefolkningen kan involveras i att hjälpa till med att uppmärksamma och ge uppgifter om papegojornas tillstånd då de väl frisläppts. Strategiska överenskommelser har också slutits med olika institutioner för att förhindra sjukdomsspridning efter frisläppandet.

Fåglarna kommer att transporteras till voljärer som sätts upp i var och en av de två zonerna där frisläppningarna kommer att ske. Det förväntas att fåglarna kommer att få stanna där under en period om två eller tre veckor så att de lär känna den omgivande miljön. Då väl burarna öppnats och fåglarna släppts kommer kompletterande föda att erbjudas tills dess de kan klara sig helt själva.

De tre grupperna vid "Centro de Rescate Mundo Natural" har genomgått sin karantän och behandling och är nu i återsocialiseringsfasen. Den redan befintliga gruppen har förenats med den första gruppen av vitvingade parakiter och den andra gruppen (91 vitvingade, 13 vitögda och 16 weddellparakiter) har förts tillsammans igen efter att de skildes åt artvis vid ankomsten för att snabba på deras tillfrisknande. Som ett slutligt steg innan de återfår sin frihet kommer de genomgå tester för att utesluta de huvudsakliga sjukdomar som kan påverka deras hälsa och även de lokala vilda fåglarna.

Dessa papegojor har varit lyckosamma. Många är inte det då det gäller illegal handel. Det finns hopp för dessa små och andra tack vare många människors samarbete och expertis i Peru, som är villiga att arbeta för att deras inhemska papegojor ska förbli fria.

Författarna önskar tacka personalen vid ATFFS "Tingo María of the Regional Government of Huánuco" som gav tid och resurser för en sextimmars tur och returresa till Huánuco för att hämta fåglarna och ta

dem till "Centro de Rescate Mundo Natural". Liksom den regionala myndigheten kommer de också att ge tekniskt och logistiskt stöd när fåglarna slutligen frisläpps.

BILDTEXTER

Överst: 350 papegojor som tränas i trälådor, egentligen avsedda för frukt

Nederst: Deras första natt vid anläggningen då fåglarna får vätska

Överst: En vitögd parakit får sin hälsa kollad av veterinärer

Mitten: Vitvingade parakiter vilar inom karantänområdet

Nederst: En av voljärerna som satts upp med naturanpassad inredning och matställen

SIDOR OM SÄLLSKAPSFÅGLAR

TARGETTRÄNING

Foto © Chris Shank

Targetträning ger alla de berikande aspekterna från andra fodersökserfarenheter - förväntan, problemlösande, upptäckt och belöning.

Om författaren

Pamela Clark CPBC, CVT är en IAABC-certifierad papegojbeteendekonsult vars erfarenhetsbas inkluderar arbete som tränare, veterinärtekniker, uppfödare, och rehabiliterare.

För att boka en konsultation eller läsa fler av hennes gratis resurser - inklusive hennes populära beteendeblog - besök hennes hemsida pamelaclarkonline.com, eller hitta henne på Facebook (@TheParrotSteward).

Det finns flera fördelar med att ha en papegoja som är targettränad. Du kan använda targetpinnen för att lära in andra beteenden, såsom 'snurra', förflytta sig till ny plats, gå in i reseburen på signal, eller klättra upp för en stege.

Targeting är beteendet att nudda ett objekt (ofta en pinne) med en kroppsdel (ofta näbben). Så här lär man en papegoja targeting:

1. **Välj ut en targetpinne**, till exempel en ätpinne
2. **Förbered ett urval av favoritgodbitar som belöning**, såsom små nötbitar eller frön att ha som positiv förstärkning (ju mindre desto bättre)
3. **Låt din papegoja sitta ovanpå burens**, eller på någon annan bekväm och välbekant plats

4. **Erbjud en godbit för att bedöma intresset.** Om han gärna tar den, äter den, och tittar mot dig för att få mer, är du redo att fortsätta till nästa steg då detta indikerar att han kommer vara motiverad under träningssessionen. Om han äter den långsamt eller tar den och släpper, är det bättre att skjuta på träningen till en annan tidpunkt, till exempel just före en måltid.
5. **Titta och vänta för att säkerställa att du har hans uppmärksamhet;** stå med armarna längs med sidorna, godbit i ena handen och targetpinnen i andra.
6. **Höj långsamt targetpinnen** så den är precis framför näbben. Om han inte sträcker sig för att röra vid pinnen, sänk armen till sidan, vänta några sekunder, och försök sedan igen. (Belöna inte en långsam reaktion)
7. **Observera noggrant för att se om åsynen av pinnen skrämmer honom** på något sätt. Om han verkar på sin vakt mot targetpinnen måste du kanske para ihop den med förstärkare som betingar honom att agera med pinnen:
 - a. Håll targetpinnen mot din sida medan du börjar ge små små godbitar. Mycket långsamt, börja röra pinnen uppåt mot din armbåge.
 - b. När du väl kan ge honom godbitar med targetpinnen vid armbågen och han villigt tar dem, kan du börja röra den längs med armen långsamt mot den hand som ger godbitarna. Genom att göra så kommer han börja se pinnen som något positivt, eftersom du sätter ihop synen av pinnen med godbitar han gillar.
 - c. Till sist kommer du få targetpinnen i nivå med godbitshanden. När du tror att han är redo, rör targetpinnen lite framåt så han rör vid den innan du ger honom godbiten.
8. **När han rör targetpinnen, säg "Ja!"** och belöna honom snabbt med en godbit. När du gör det, sänk targetpinnen till din sida igen.
9. **Fortsätt på detta sätt**, med att hålla upp targetpinnen så han kan röra den och belöna honom varje gång med en godbit. (Om han biter i pinnen, försök med att hålla den lite längre bort så han bara når att snudda vid den.)
10. När han förstår precis vad det är han ska göra, **börja göra targetträningen lite svårare** genom att hålla pinnen några centimeter åt höger och sedan vänster så han måste luta sig lite för att röra den. Håll den lite högre än näbben så han måste sträcka sig upp, eller lite lägre så han måste böja sig ner.
11. Sedan, **håll targetpinnen så han måste ta ett steg** åt ett eller annat håll för att nå den. Fortsätta arbeta på detta sätt tills han går hela längden på sittpinnen eller buren för att nå att röra targetpinnen. Belöna honom **alltid** med ett "Ja!" och en godbit.

När han lärt sig att vara bra och konsekvent med targetträningen på den plats du valt att arbeta, utöka träningen till andra platser runt om i huset så träningen blir generaliserad.

TIPS: DU VILL INTE ATT FÅGELN SKA BLI MÄTT FÖR SNABBT, ELLER TA FÖR LÅNG TID PÅ SIG ATT ÄTA VARJE GODBIT, DÅ DET BEGRÄNSAR TIDEN DU KAN TRÄNA.

TIPS: OM HAN VID NÅGOT TILFÄLLE VERKAR VAKSAM HAR DU GÅTT FÖR FORT FRAM. GÅ TILLBAKA TILL DET SISTA STEGET DÄR HAN VILLIGT ACCEPTERADE GODSAKERNA.

FLER TIPS FÖR FRAMGÅNG

Varaktighet

Begränsa träningssessionerna till ungefär fem minuter. Du kan ha fler än en session per dag, men tiden bör begränsas.

Motivation

Om din papegoja verkar sakna motivation, försök följande:

- Hitta en annan förstärkare som har högre värde än den du har erbjudit.
- Försök träna på olika tider på dygnet.
- Om din papegoja äter fröblandning kanske du behöver skära ner på mängden du erbjuder i matskålen och använda resten till träning.

Frekvens

Känn inte att du behöver träna vareviga dag. Du kommer förvånas över hans förmåga att fortsätta där ni slutade.

Ladda ner hela artikeln (på engelska)

Modifierad från Pamela Clarks artikel "Teaching Your Parrot to Target", "Lär din papegoja targetträning", som finns online på: parrots.org > Learn > Reference Library > Behaviour & Training

FOKUS PÅ ARTER

MADEIRAPARAKITEN (PYRRHURA SNETHLAGEAE)

Den pyttelilla Madeiraparakiten finns söder om Amazonfloden i södra centrala Brasilien, i nordligaste Bolivia samt i Madeiraflodens vattenområde öster om Tapajós och Tele Pires-floderna i söder. Antalet vilda fåglar är okänt men det är troligt att populationen kommer att minska, med så mycket som 50% under 20 år, genom fångst och snabb avskogning.

Denna papegoja återfinns vanligen på höjder upp till 300 m i säsongsmässigt översvämmad skog ("riverine terra firme och várzea"). Den kan också ses längs skogskanter och i närliggande skogsöppningar med glesa träd. Fåglarnas diet består av palmfrukter från *Mauritia flexuosa* och troligtvis bär, blommor, frön, blad och knoppar.

Madeiraparakiten ses vanligen i små flockar med upp till femton fåglar som rör sig in och ut ur skogen på ett oberäkneligt och iögonfallande sätt.

P. snethlageae ansågs tidigare var en underart till guyanaparakiten (*Pyrrhura picta*, Painted Conure).

DU SKÖNA NYA VÄRLD

ATT KÄMPA EMOT PAPEGOJHANDEL I SOCIALA MEDIERS TIDSÅLDER

Av Rowan Martin PhD, WPTs programdirektör i Afrika och Cristiana Senni, WPTs handelsspecialist

DEFINITION: 'DU SKÖNA NYA VÄRLD' — används, ibland ironiskt, för att hänvisa till en ny och optimistisk situation som ett resultat av stora samhälleliga eller teknologiska förändringar.

Facebook, Instagram, Twitter, WhatsApp. Det är odiskutabelt att sociala mediers uppgång stör många aspekter av vårt samhälle och hur vi lever våra liv.

Medan ökande kontakter mellan människor erbjuder nya möjligheter för utbyte av idéer och utbildning runt om i världen har de också medfört utmaningar. Sociala medier har beskyllts för uppkomsten av 'falska nyheter' och för att skapa polarisering inom politiken, men mindre rapporter är de sätt de har skapat nya möjligheter för de som hotar vilda djur och växter, inklusive papegojor.

World Parrot Trust har snabbt identifierat det växande hotet och har varit i framkanten då det gäller ansträngningarna att tackla detta problem. Undersökningar, ledda av WPTs handelsexpert Cristiana Senni, har följt handeln med papegojor på sociala medier under åtskilliga år. Information som erhållits från offentligt tillgänglig sociala medier har kombinerats och verifierats med data från andra källor såsom CITES-register och nationella handelsregister för att bygga en mera komplett bild av omfattningen på handeln.

Detaljer om specifika transporter samt handelsrutten, nyckelaktörer och omfattningen av illegal aktivitet, har delats med juridiska myndigheter, CITES-deltagare och andra grupper. Denna information ger en grund för att möjliggöra specialinriktad påverkan och för att fatta beslut om hur handeln ska regleras.

WPT började ett samarbete med World Animal Protection 2017 för att mera systematiskt undersöka sociala mediers roll i handeln med vilda grå jako (*Psittacus erithacus*). Vilda populationer av grå jako har decimerats både genom legal och illegal handel - uppskattningarna varierar men det är troligt att åtminstone 1,2 miljoner vilda gråpapegojor har fångats sedan 1975 och den verkliga siffran kan vara mycket högre.

Under fyra år mellan 2014 och 2017 identifierade vi 259 inlägg som visade transporter av vilda grå jako. Det är möjligt att en liten del av dessa var felaktiga - folk som bjuder ut papegojor som inte existerar till försäljning - men informationen som lades ut i anknytning till foton och videor i andra inlägg kan användas för att bevisa att transporterna av fåglarna faktiskt ägt rum. Ibland har även tid, datum och flygbolag för flygtransporterna angivits.

Forskningen har givit några uppseendeväckande och ibland störande insikter. Många av inläggen är svåra att titta på. Bilder av papegojor som är fullproppade i containers eller staplade på golvet är oerhört svåra att glömma, men visar hur papegojor och andra fåglar hanteras som vilka varor

som helst. Över 50 % av handelsaktiviteten under 2015 och 2016 ansågs på något sätt vara illegal. Den riktiga siffran kan vara större men på grund av systemets komplexitet vid denna tid var det ofta svårt att med säkerhet avgöra om vissa transporter var illegala. Överförandet av arten till CITES Appendix I under början av 2017 avslutade den legala handeln med vilda grå jako. Detta steg, som välkomnades av berörda stater, gav värdefull klarhet då det gjorde det lättare att identifiera illegal aktivitet. Det var en märkbar topp i handelsaktivitet under 90-dagarsperioden som följde efter CITES-beslutet att avsluta handeln, men innan de nya reglerna fick effekt.

Detta kastar ett ljus på hur den legala handeln dolde handel som var illegal eller som inte följde CITES-reglerna. Påtagligt nog blev det ingen ökning av handeln med vilda papegojor som ett resultat av de nya reglerna, vilka också krävde att de internationella exportörerna av grå jako också registrerade sig med CITES. Ägare av uppfödningensanläggningar, som varje år producerar tusentals grå jako för den internationella marknaden, argumenterade för att massproduktionen av papegojor för export tjänade som kompensation för behovet av vilda papegojor, och att ökad reglering skulle försämra deras affärer. Sammanställd data menar annorlunda.

Uppmuntrande nog såg vi att importen till Pakistan, en av de huvudsakliga destinationerna för vilda fåglar från Demokratiska Republiken Kongo, DRK, i princip slutade under mitten av 2017. Illegal handel till andra länder fortsätter tyvärr och mycket arbete återstår att göra. Lyckligtvis visar vår forskning på möjliga vägar. Genom att spåra handelsrutterna som används är det möjligt att identifiera möjligheter att störa handeln. Ethiopian och Turkish Airlines befanns vara centrala och Istanbul flygplats används ofta som transitplats.

WPT arbetar, tillsammans med World Animal Protection, med flygbolagen och CITES-representanter för att få till stånd ändringar. WPT hjälpte i november 2018 till med att organisera ett symposium i Istanbul angående handeln med grå jako. Eventet introducerades med hjälp av nyckelpersoner inom CITES och ett seminarium som hölls av WPTs fältveterinär Gino Conzo rörande hanteringen av papegojor som räddats från illegal handel blev väl mottaget av lokala veterinärer. Dessutom var konfiskeringen av 300 grå jako som transporterats av Turkish Airlines från Kinshasa i DRK till Istanbul under början av 2018 ett viktigt steg i rätt riktning, men papegojor fortsätter flygas i denna rutt. Illegala transporter genom Istanbul har identifierats i så nära tid som i december 2018.

Sociala medier har öppnat en ny front i det pågående slaget mot fångsten av vilda papegojor. Medan de ger nya möjligheter för smugglare att fortsätta sin handel ger de också värdefull insikt om hur handeln kan stoppas. Och medan de ger nya möjligheter att utbilda folk om bevarande av papegojor och deras välfärd, så blir smugglare också bättre på att genom sociala medier sprida desinformation och underminera globala regleringar.

Det är en skön ny värld, men du kan vara säker på att WPT outtröttligt kommer att anpassa sig och fortsätta slåss för skyddet av vilda papegojor runt om i världen.

Handel i Sydostasien

Att använda sociala medier för att illegalt utföra handel med papegojor och andra fåglar är långt från unikt för Afrika. En nyligen utkommen rapport från "Global Initiative Against Transnational Organised Crime" lyfte sociala mediernas roll i papegojhandeln i Indonesien och identifierade ökandet av kurirer som transporterar papegojor mellan köpare och säljare vilka kanske aldrig

träffas och som därmed skyddar aktörernas identiteter. Undersökningar av "Wildlife Conservation Society" 2018 noterade en kraftig ökning av handeln med den akut hotade mindre gultofskakaduan (*Cacatua sulphurea*). I många år har WPT arbetat med att sprida kunskap och medvetande om den ackumulerande och ödeläggande effekten av fångst av fåglar och har hjälpt till vid konfiskeringar varhelst de sker, särskilt på Moluckerna och Sulawesi-öarna.

WPT har gjort ansträngningar för att rädda bland annat tjatterlorier (*Lorius garrulus*), vittofskakaduor (*Cacatua alba*), ädelpapegojor (*Electus roratus*) och rödblå lorier (*Eos histrio*) och har assisterat i att bygga nätverk med de som är involverade i rehabilitering samt lokala och regionala aktörer för att tillsammans stoppa handeln.

Forskning

WPTs och WAPs forskningsresultat har publicerats i ledande "peer reviewed" (Övers. anm. LP: av andra forskare granskade) tidskrifter. De är fritt tillgängliga och kan återfinnas via sökning på nätet:

- Martin, R. O., Senni, C., and D'Cruze, N. C. (2018). *Trade in wild-sourced African grey parrots: Insights via social media*. Global Ecology and Conservation, e00429. doi: 10.1016/j.gecco.2018.e00429
- Martin, R. O., Senni, C., D'Cruze, N. C. and Bruschi, N. (2019). *Tricks of the trade— Legal trade used to conceal Endangered African Grey parrots on commercial flights*. Oryx - The International Journal of Conservation. 53 (2)

BIRDIE: EN FRAMGÅNGSSAGA OM "ÅTERBEFJÄDRING"

Artikel av Evet Loewen

MINST EN GÅNG OM ÅRET BEGER JAG MIG TILL PHOENIX LANDING I ASHEVILLE, NORTH CAROLINA, FÖR EN STOR LEKSAKS- OCH LAGERRUNDA, ELLER KANSKE ETT SEMINARIUM.

ELLER FÖR ATT FAKTISKT ADOPTERA EN FÅGEL.

Jag har känt grundaren Ann Brooks sedan 2005 medan hon arbetade med att göra Phoenix Landing till den framstående ideella organisation den är idag. Sedan dess har jag lärt mig mycket om papegojor från henne och volontärerna.

Sent 2017 reste jag dit för att adoptera en uppsluppen orangevingad amazon, Sirius, under förutsättningen att min gamla grönkindade amazon kanske skulle bli mer nöjd med en ny vän. Innan jag begav mig hemåt så visade Ann mig Birdie, en vitbukspapegoja som hon och kollegan Mary oroade sig för.

Den lilla papegojan gjorde gälla signaturläten och blängde ilsket med vida, röda ögon som tydliga sa, "Lämna mig ifred!". Efter denna oroväckande display sträckte han sig ner och plockade en fjäder i uppenbar självmutilering. Ann och Mary hade arbetat med Birdie med beteendemodifikation men det gick långsamt.

Jag tror att Ann har något slags sjätte sinne vad gäller att para ihop papegojor med människor. Skenbart var anledningen till att träffa Birdie att se om jag hade någon insikt i plockbeteendet. Det hade jag inte, inte då. Jag har haft flera fåglar som plockat fjädrar och hade inte hanterat problemet särskilt väl. Oavsett, så var Birdie en mycket intressant vitbuk med några uttrycksfulla visslingar, och av de anledningarna drogs jag till denna lilla fågel. Så jag åkte hem den dagen med inte bara en, utan två, adopterade papegojor.

ATT UTVECKLA EN VÄG MOT ÅTERHÄMTNING: BIRDIES BAKGRUND

Birdies tidigare ägare hade haft henne endast 6 månader innan hon lämnade över honom till Phoenix Landing. En av anledningarna var att hon hade aggressionsproblem, som kan vara en del i vitbukarnas beteenderepertoar.

Och så var det det olycksaliga plockningsbeteendet. Det finns så många möjliga orsaker till plockning att det är svårt att veta var man ska börja. Så, jag bestämde mig för att börja med vad jag gjort med ett flertal av mina andra flockmedlemmar. Birdie skulle hamna i en helt ny miljö ändå, så göra några ändringar och börja med det grundläggande kändes som en bra första steg.

Under tiden för adoptionen kände vi inte till varken Birdies kön eller ålder. På grund av fågelns aggressiva sätt antogs det att hon var en hane. Ann hade skickat iväg ett DNA-test och så småningom fick vi reda på att Birdie var en hona. Det resultatet fick mig att tro att hormoner var inblandade tillsammans med allt annat, och påverkade delvis hur vi tacklade plockningen.

PLANEN

Inom 24 timmar efter ankomst stod det klart att Birdie hade en "kort stubin", även för en vitbuk. Hon ville inte hanteras, triggades lätt till episoder som sluttade med att fjädrar rök mitt framför mig, och verkade tyckte jag som en allmänt olycklig fågel. Så vad gör man med en nervös vitbuk som bet hårt och attackerade fötter, och verkade rädd och otroligt orolig? Jag ställde iordning henne i ett separat rum från resten av flocken i sin voljär på en gång för att ge alla fåglarna en chans att höra varandra innan någon annan interaktion skedde.

Sedan etablerade jag en regelbunden rutin, så att Birdie visste vad som skulle komma dagen igenom:

- På morgonen förflyttades Birdie till en liten flyttbar bur i köket och fick frukost. Jag gav henne Lafebers "maintenance Nutri-an Cakes", som är ett bra sätt att introducera ny mat och tillskott till fåglar. Till detta lade jag till 0.05 cc palmolja, som är mycket rikt på viktiga fettsyror, vitaminerna E, C och A, och karotenoider.
- När väl de andra fåglarna fått mat, rullade jag Birdies bur till en plats där hon kunde titta in i voljären, men inte komma in i den.
- När temperaturen var ok flyttade jag henne i reseburen till en utevoljär nära de andra fåglarna för att ge henne frisk luft och exponering till fullspektrumljus på ett så skyddat sätt som möjligt. Hon svarade verkligen bra på att få vara ute.
- Eftersom Birdie var så nervös av sig, tog jag in henne sen eftermiddag och hon stannade antingen i reseburen medan jag matade de andra fåglarna, eller så fick hon gå tillbaka till sin vanliga bur för mer mat, vilket var grönsaker, ris, quinoa, etc.
- bis halv sju på kvällen fick hon nötter, en Lafeber's Nutri-Berry, och Harrison's High Potency-pellets i sin vanliga bur.

Denna rutin följdes konsekvent tills det stod klart att lite variation inte skulle påverka hennes beteende negativt.

Föregående sida och ovan: Lilla Birdie som plockad, och under behandling.

MEDICINSK BEHANDLING

Birdie hade plockat mycket på hennes bröst och lår och började arbeta på ryggen. Fjädrarna kom tillbaka, men hon plockade dem igen. Några veckor efter att jag tagit hem henne insåg jag att det troligtvis var smärtsamt med ett bröst fullt av växande blodfjädrar. Det var då jag kontaktade min fågelveterinär, Dr Rhoda Stevenson, DVM Dipl ABVP Avian, som jag aktar högt. Dr Stevensom tittade på foton av Birdies fjäderförlust, och skrev ut 0.03 cc gabapentin och 03 cc meloxicam två gånger dagligen för att ge lite lättnad.

Hon rådde mig också att ge henne mat som innehöll mycket A-vitamin. Birdie är allt som oftast en hungrig liten vitbuk, så det var inte svårt.

Jag insåg att när jag gav Birdie hennes medicin så måste det vara obekvämt att lindas in i en relativt stel handduk, så jag började använda en mjuk fleecefilt. Oavsett om hon var i en av sina vitbuksepisoder eller på attackhumör, så lugnades hon omedelbart. Mina observationer av andra vitbukar är att de inte verkar ha något emot att hållas försiktigt i mjukt tyg.

När vi hade fastställt att Birdie var en hona, fick hon en leuprorelin-spruta för att hjälpa till att lugna hennes naturligt förekommande hormoner. Vid en senare hälsokoll tänkte jag att ett deslorelin-implantat för att ge fortgående behandling vore vettigt. Dr Stevenson höll med.

PROBLEM MED HÅLLNINGEN OCH ETT GENOMBROT

Birdies fjäderväxt var omfattande - bröst, ben och rygg. Med all denna återväxt behövde hon all näring hon kunde få. Så hennes matskål var alltid full, och hon åt hela tiden. Birdie hade en bra diet i sitt förra hem - färsk frukt och grönsaker, tillsammans med pellets. Under tidens gång har jag lärt mig att hon älskar att "mörda" jordgubbar och andra bär, och sprider deras innanmäten över hela buren. Och sötpotatis! Hon provar nästan vilken grönsak som helst och gillar alla sorters frukt.

Birdie hade ett stort bakslag i sin återhämtning under vintern 2017-2018, när det var för kallt för henne att sitta utomhus i utevoljären för sol och frisk luft. Hon tillbringade nu mer tid inomhus i själva voljären, med mycket större exponering till miniaror och conurer. En undersökning i mars 2018 visade att hon utvecklat en E. coli-infektion.

Ovan: Birdie, en nöjd och fullfjädrad fågel

Nedan: Med sin goda vän Emily

Under en senare konversation med Ann fick jag höra att bakslag var vanliga. Så jag fortsatte helt enkelt med rutinen jag hade skapat, tillsammans med behandling mot infektionen.

Jag tror att en väsentlig förändring skedde i Birdies återhämtning. Emily Sprague är en veterinärtekniker som hjälper till med voljären. Medan hon var här började Emily kommunicera med Birdie varje gång hon träffade på henne. Sedan dess har Birdie svarat mycket positivt på Emily.

Till slut ledde rop-och-svar-responsen till Birdies vokaliseringar i att hon gick upp på Emilys hand. Det ledde till lekar av "tittut" och andra roliga upptåg. Birdie älskar till exempel att vara på golvet och verkar tro att om hon är på golvet så tillhör det henne. Hon får jaga, hoppa på, och försöka bita folks fötter. När Birdie hoppar på Emily leker de en tivolilek, där Emily långsamt svänger med foten fram och tillbaka med Birdie efter. Denna distraktion tar bort Birdies fokus på ett negativt beteende och omdirigerar till lek.

Nu börjar Birdie vissla och prata så fort Emily kommer in i voljären och hon älskar att umgås med henne. Birdie är fortfarande helt ok med mig, har ett bra förhållande till en annan skötare, och är inte hormonellt fokuserad på någon av oss - allt sådant beteende är omedelbart avskräckt. Hon gillar erkännande och interaktion med sina tre människor.

ETT LYCKLIGT SLUT

Det visade sig att det inte var en enstaka sak som orsakade hennes problem, utan flertalet faktorer: hormoner, stress, diet, och en brist på interaktion och lek med vårdare och andra fåglar.

Nu anser jag sällan plockning eller självmutilering vara en enfaktorsproblem; istället tittar jag på varje möjlighet. Mina lärdomar från denna återbefjädringshistoria?

1. Ge aldrig upp
2. Det är oftast fler än en faktor som är inblandad
3. Det tar tid. Det tog tid för problemet att uppstå och det kommer ta tid att lösa det.
4. Använd duktiga fågelveterinärer (and annat insiktsfullt folk) för att ge dig på både medicinska och beteendeproblem.

Projektet med att återbefjädra Birdie och minska hennes negativa beteenden tog månader. När jag tänker tillbaka på hennes liv inser jag nu att hon, på sätt och vis, var sjuk från sitt lidande. Men i juni 2018 kunde jag rapportera till Ann att hon inte längre tog några mediciner, även om jag inte skulle tveka att sätta in dem igen om nödvändigt. Birdie är nu riktig charmör bland sina människor. Och en fullfjädrad, frisk, vacker liten papegoja.

Relaterade resurser:

För fler artiklar om fjäderplockningsproblem bland papegojor, se

"Feather Destructive Behaviour - Finding Solutions" ('Fjäderdestruktivt beteende - att hitta lösningar') av Pamela Clark,

som finns på: parrots.org > Learn > Reference Library > Behaviour & Training

Om författaren

Evet Loewen, JD är en advokat som arbetade med kommunala lagar i 30 år i staden San José, Kalifornien. Hennes juridiska erfarenhet där inkluderar en rad olika juridiska frågor, inklusive miljölag. Hon är livstidsmedlem i World Parrot Trust sedan 2005, och 2011 blev hon juridiskt rådgivande volontär. Under två årtionden av att sköta sin flock papegojor har Evet inkorporerat behandling och kostråd som hon lärt sig från experter inom fältet, mestadels beteendevetare, forskare, naturbiologer och fågelveterinärer. Även om Evet inte anser sig själv vara någon expert inom dessa områden, så är hon övertygad om att andras expertis har bidragit stort till hälsan och livslängden hos hennes husdjurspapegojor.

NYHETER

ARAPROJEKTET UTVECKLAS

I mer än tre årtionden har teamet bakom Araprojektet (*The Ara Project*) outtröttligt arbetat för att långsiktigt säkra framtiden för röd ara och större soldatara (*Ara macao* and *Ara ambiguus*, respektive) i Costa Rica. Under dessa år har de erhållit omfattande kunskap som har fått dem att förbättra och utveckla sina mål. Det började med en aktivitet på Frisiusfamiljens egendom i Alajuela och sedan utvecklades projektet så att nya anläggningar kunde konstrueras i Punta Islita, Guanacaste och Manzanillo, Limon. De har därefter börjat arbeta i andra delar av landet.

2019 tog de nästa steg i utvecklingen. Tack vare teamets genombrott avseende båda reintroduktionsprogrammen med röda aror och större soldataror har de nu erfarenheten att gå vidare med mer djupgående aktiviteter i bevarandet av dessa arter. Araprojektet har följaktligen delats i två, nämligen **Macaw Recovery Network** och **Ara Manzanillo**. Vart och ett av dessa projekt arbetar självständigt och för respektive aras bevarande inom sina specifika områden. De kommer också att fortsätta Araprojektets framgångar med bidrag till det vetenskapliga samhället, utbildning och bevarande liksom upplärning av nya teammedlemmar som kommer att försvara kärnvärdena och visionen. Teamen tar detta steg med glädje och nyfikenhet inför alla de nya situationer som kommer och de hoppas att tidigare supporters och samarbetspartners fortsätter med sitt stöd i framtiden.

Macaw Recovery Network
macawrecoverynetwork.org

Ara Manzanillo
aramanzanillo.org

SVALPARAKITEN HAR ETT NYTT HOT MOT SIN ÖVERLEVNAD

Svalparakiterna (*Lathamus discolor*) finns på Tasmanien och är akut hotade (IUCN). De möter ett antal hot och nu ett nytt, nämligen en obalans mellan könen. Vilda fåglar har setts häcka med ett antal partners vilket bland svalparakiter är onaturligt.

Det är en pågående brist på honor som orsakats av invasiva flygpungekorrar och som lett artens hanar att ge sig på honor som redan ruvar på ägg och därmed avbryter cykeln. Detta har också lett till att överlevnaden för ungarna har kraftigt sänkts och till strider mellan ungararna och de hanar som parat ihop sig.

Läs mer på nätet: tinyurl.com/yb2q7ode

KĀKĀUNGAR HAR FÖTTTS UPP VID NATURELAND FÖR ATT GE STÖD ÅT DEN INHEMSKA POPULATIONEN

Med en population på färre än 10 000 individer kvar i det fria så löper kakan (*Nestor meridionalis*) en allvarlig risk att utrotas. En organisation som intensivt arbetar för att stoppa detta är "Natureland Wildlife Trust" vars arbete är en del i initiativet med Project Janszoon. Project Janszoon arbetar att få vilda djur och växter tillbaka till Abel Tasman National Park, medan man håller efter områdets icke inhemska arter som antingen tävlar om resurserna eller jagar områdets inhemska djur. Kākāungar har en överlevnadsgrad omkring 40 % i det fria, främst på grund av introducerade däggdjurs predation. Staben vid Natureland föder upp ett antal ungar från ägg som de tagit från bon i naturen i områden som har tillfredsställande återväxt, med förhoppningen om att senare återbörda fåglarna till Abel Park.

Läs mer på nätet: tinyurl.com/ycgsw2pe

SPIXARAN OCH ANDRA AROR SOM ÄR NÄRA UTROTNING

Spixaran (*Cyanopsitta spixii*) är en av åtta papegojarter som antingen troligtvis är, eller har konstaterats vara, utdöda enligt en nyligen utkommen studie av BirdLife International. Fem av åtta arter finns i Sydamerika och fyra av dessa i Brasilien vilket visar den katastrofala effekten av omfattande avskogning där. Denna åttaåriga studie arbetade för att analysera totalt 51 akut hotade arter och använde tre faktorer: hotens intensitet, tidsaspekter och uppgifternas pålitlighet samt när och hur ansträngningar gjorts för dessa arter.

Läs mer på nätet: tinyurl.com/yd2p37pg

BOKRECENSION

Parrots of the World - Up close with the world's cleverest birds

Författare: Steve Brookes

Antal sidor: 176

ISBN: 978-1921517716

Denna färggranna bok är proppfull med foton av papegojor (av Steve och andra fotografer) från de minsta till de största och allting emellan dem. Steve Brookes reser runt i världen och älskar papegojor och att fotografera dem. Ett urval av fåglar presenteras och representerar ett brett tvärsnitt. Det finns papegojor från hela Amerika, Australien, Afrika och andra platser, och alla är fotograferade där fåglarna är sig själva på ett naturligt sätt och utgör en berättelse om deras liv i bilder. Varje bild åtföljs av en sammanfattning om deras ekologi och deras historia med faktarutor inledda med "visste du detta". En fin bok för de som är allmänt intresserade av papegojor och som vill lära sig lite mer.

Köpinformation kan återfinnas på författarens hemsida: wildparrotsupclose.com

HÄNDELSER

THINK PARROTS 2019

Söndagen den 9:e juni 2019
Kempton Park Racecourse,
Sunbury-on-Thames, Surrey, UK TW16 5AQ

Det populära eventet *Think Parrots* är åter tillbaka från tidigare år och är alltid en utmärkt möjlighet för de som är passionerade av papegojor och som vill ombesörja den bästa vårdsnaden för sina fåglar. Tre ledande papegojexperter från UK, inklusive Paradise Parks David Woolcock, kommer att ge presentationer. Veterinären Alan Jones, MRCVS, specialist på fåglar, kommer att mikrochippa fåglar till ett speciellt lågt pris.

Skaffa biljetter: www.thinkparrots.co.uk

KORRIGERING

Vi ber om ursäkt för felaktig hantering av foton i artikeln 'Hyacinth Macaws: Conservation in a Parrot Paradise' i vårupplagan av *PsittaScene* 2018. Tio av tretton foton var tagna av Edward Winfield och de andra av Jose Antonio Diaz Luque.

PAPEGOJOR I DET FRIA SYDLIG MJÖLAMAZON (*AMAZONA FARINOSA*)

Sydliga mjölamazoner samlas vid lerbranter i Peru och äter jord för att få tillgång till nyttoämnen och för att medicinera sig mot gifter i mat som de dagligen äter. På dessa platser samlas även andra papegojor som koboltvingade parakiter (*Brotogeris cyanoptera*) och barrabandparakiter (*Pyrilia barrabandi*).

Sydlig mjölamazon (*Amazona farinosa*).

Photo © Corey Raffel

FÅ TILLGÅNG TILL TIDIGARE UPPLAGOR ONLINE PÅ: PSITTASCENE.ORG

(Engelska, holländska, tyska, italienska, portugisiska, spanska och svenska)